

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Principia Juris Canonici : Ex Libro ... Decretalium Gregorii
IX. Pontificis M / Antehac In Alma & Archi-Episcopali
Benedictina Universitate Salisburgensi**

König, Robert

Salisburgi, 1725

VD18 80460518

Proœmium. De Jure Canonico in genere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61781](#)

PRO OEMIUM.

De Jure Canonico in genere.

SUMMARIA.

1. <i>Jus Canonicum quid nominis?</i>	2. <i>Quid rei?</i>	9. <i>An hereticos quo ad impedimenta dirimentia matrimonij?</i>
3. <i>Eius partes.</i>		10. <i>Quae sit materia Juris Canonici?</i>
4. <i>An omnes partes sint authenticae?</i>		11. <i>Quae forma?</i>
5. <i>Origo Juris Canonici.</i>		12. <i>Quis sints?</i>
6. <i>Jus Canonicum obligat omnes & solos Christianos.</i>		13. <i>An Jus Canonicum obligat in conscientia?</i>
7. <i>An etiam S. Pontificem?</i>		14. <i>Et sub discrimine vita?</i>
8. <i>An Laicos?</i>		15. <i>Jus Civile supplet defectum Juris Canonici, & viceversa.</i>

§. I.

Jus Canonicum dicitur à Canone: Canon autem græcè, latinè regula nuncupatur, cap. I. dist. 3. & quidem per antonomasiam regula seu constitutio Ecclesiastica in Summa d. dist. 3.

§. II.

2. *Definitur Jus Canonicum, quod sit Jus ex SS. Canonibus, id est, regulis Ecclesiasticis collectum, dirigens actiones hominum Christianorum ad finem æternæ beatitudinis.*

§. III.

3. *Dividitur Jus Canonicum in sex Partes.*
Prima est DECRETUM, quod Gratianus Benedictinus Bononiensis S. Felicis tempore Eugenii III. circa annum 1151. ex Pontificum & Conciliorum decretis, Imperatorum legibus, SS. Patrum, aliorumque scriptis cinnavit; & quia aliquando ad conciliandos textus contrarios suam etiam sententiam adjectit, nomen, Concordia discordantium Canonum, promeruit.

Secunda pars sunt DECRETALES, quas circa annum 1230. iussu & auctoritate Gregorii IX. S. Raymundus Dominicanus, ejusdem Pontificis Capellanus, & Poenitentiarius ex KÖNIG IN DECRET. LIB. I.

varius constitutionibus & Epistolis Pontificis præcedentium, ipsiusque Gregorii in quinque Libros concessit, resecatis superfluis. proœm. Decretal. v. sane. Quod fit, ut in Decretalium contexu saepius invenias verba: & infra: quibus docemur, omissam esse epistoliarum Pontificalium narrationem, & eâ successâ ad resolutionem epistolæ vel rescripti perveniri.

Tertia pars appellatur LIBER SEXTUS, vel abolutè SEXTUS, scil. Decretalium: quia ad præcedentes quinque libros Decretalium quasi complementum à Bonifacio VIII. anno 1298. est superadditus: continet enim causas quosdam emergentes in Libris Gregorianis non comprehensos.

Quarta pars sunt CLEMENTINÆ, quas Clemens V. ex constitutionibus partim ante, partim in, partim post Concilium Viennense à se latis compilavit, eoque rebus humanis exempto Joannes XXII. ejusdem Successor anno 1329. complevit, publicavit, & Apostolicâ auctoritate pro Judiciis & Scholis roboravit, ut patet ex prefat. Clementinar.

Qnini-

Proœmium.

2

Quinta & Sexta pars complectitur EXTRAVAGANTES Joannis XXII. & EXTRAVAGANTES COMMUNES, id est, aliorum diversorum Pontificum; quæ inde sic dictæ, quod antea extra Corpus Juris Canonici quasi incertâ sede vagarentur, & licet postea in ordinem librorum juris redactæ sint, tamen primævum nomen etiamnum retinent.

4 *Questionis est, an omnes hæ partes sint authenticæ, ita ut habeant autoritatem decisivam in schola & in foro? q. non esse dubium, quin posteriores quinque partes plenam Juris Canonici autoritatem obtineant, cùm ipsos SS. Pontifices authores habeant. At verò primæ Partis, nempe Decreti alia est ratio: cùm enim privato studio à Gratiano collectum sit, neque ab ullo Pontifice hactenus quo ad totam suam latitudinem approbatum fuerit, cā nempè fide, ut omnia in eo contenta haberent vim legis, idè singula capitula ad primævam auctoritatem revocari debent; ad Pontificiam, quæ ex SS. Pontificum, & Oecumenicorum Conciliorum decretis; ad Imperatoriam, quæ ex Imperatorum Legibus & rescriptis allegantur. Sententiæ verò SS. Patrum Decreto insertæ, quamvis singularibus sint opinionibus præferendæ per c. 5. de Constit. vim tamen legis minimè habent, nisi forte per S. Pontificem sint canonizatæ: quia quantum ad materias disputabiles SS. Patres solum privatorum Doctorum loco censemunt. Confer post alias P. Engl in Proœm. Decretal. num. 5.*

§. IV.

5 *Causa efficiens Juris Canonici est vel primaria seu universalis, vel secundaria seu particularis.*

Primaria est ipse Deus, à quo cuncta procedunt, & qui promulgat jura per Romanos Pontifices, & Imperatores. c. 1. dist. 8. c. fin. causa 16. q. 3. Panorm. in Proœm. Decretal. n. 18. Et inde forte est, quod Jus Canon-

cum passim Jus Divinum dicatur, ut in c. 2. de Translat. Episc. c. 2. de Privilegiis in 6. &c. Quo sensu aliqui etiam interpretantur c. 30. de Jurejurando. c. 4. de Censib. in 6. & Trid. sess. 25. de Reform. c. 20. Sed perpetam, prout alibi demonstrabitur.

Secundaria sunt Pontifices & Concilia. c. 2. §. porro. dist. 3. ubi habetur, quod Canonum alii sunt decreta Pontificum, alii statuta Conciliorum, atque ex his fermè totum Corpus Juris Canonici, quo utimur, compositum esse, docent inscriptions singulorum capitulorum.

§. V.

Subiectum Juris Canonici sunt soli & omnes Christiani: Soli enim & omnes Canonum statutis subjiciuntur, c. 1. & ibi Gloss. Panorm. aliisque Interpp. de Constit.

Dicitur I. soli Christiani: ad excludendos Judæos & Gentiles nondum baptizatos, qui constitutionibus Ecclesiasticis non ligantur; & propterea si Judæi matrimonium contrahant in gradibus legi canonica tantum prohibitis, ad fidem conversi non separantur, c. 8. de Divortiis. & eorum proles legitima est c. fin. Qui filii sunt legitimi. Ratio est: quia hi, cùm careant baptismate, sunt extra Ecclesiam, ejusque jurisdictionem, saltem quantum attinet ad obligationem & observationem Canonum; quod non frustra addo: quoniam multi non improbabiliter judicant, Infideles subjici jurisdictioni Ecclesiastice ex capite delicti, ut nimis puniri possint propter transgressionem legis naturalis arg. c. 1. §. de Judeis. c. 4. de Raptorib. c. 12. de Usuris & docet prolixè Fagn. in d. c. 1. de Constit. num. 67.

Dicitur II. Et omnes Christiani: intellige sine discrimine sexus, status, & conditionis, adeoque mas & foemina: servus & liber: Princeps & subditus: Clericus & Laicus: Catholicus & Hæreticus. Ratio est: quia, cùm

OM-

omnes fideles Jurisdictioni & potestati Pontificis subjecti sunt. c. 4. de Majorit. & obed. extrav. 1. eod. inser comm. omnes etiam Jure Canon. obligabuntur: quicunque enim potestati subjecti sunt, subduntur quoque legi, quam fert illa potestas. c. 2. de Majorit. & obed. l. nn. ff. Si quis ius dicenti. S. Th. 1. 2. q. 96. a. 5. Sed

7 Dubitatur I. An Jus Canonicum liget etiam S. Pontificem? Zosimus Papa videtur affirmare, cum in c. 7. causa 25. q. 1. disertim asserat: contra statuta Patrum condere aliquid vel mutare, nec hujus quidem Sedis potest auctoritas. Attamen expediti juris est, S. Pontificem Juri Canonico alligatum non esse. c. 16. y. his uacausa 25. q. 1. Ita scilicet, ut vi coactivâ non teneatur ad Canonum obseruantiam: cum nullum habeat superiorem, à quo cogi possit, & cum quo non eadem, vel majori potestate fungatur. c. 20. de Elec. quamvis teneatur quoad vim directivam, ex quadam decentia & honestate naturali: quatenus nimurum convenientis est, ut Legislator subditis exemplo praeat d. v. his ita & Caput se reliquis membris conformet per c. 2. dist. 8. Hinc est, quod S. Pontifex pro loco & tempore in omnibus Canonibus juris positivi dispensare possit, licet à Concilio Generali conditi essent, quia est supra Concilium c. 4. & 20. de Elec. c. 2. de Translat. Episc. c. 4. de Concess. prabend. S. Th. d. a. 5. ad 3. Ad cit. c. 7. causa 25. q. 1. R. cum Gloss. ibid. extum illum procedere in statutis pertinentibus ad fidem Catholicam, vel jus naturale aut Divinum continentibus, hæc enim S. Pontifex æquè, ac alii observare debet, quia, cum à DEO procedant, sunt supra Pontificem, quanvis ab Eo populo proposita, ac declarata.

8 Dubitatur II. quatenus & in quibus Jus Canonicum Laicos obliget? R. obligare in instantium, in quibus Laici subiungunt potestati,

videlicet in causis Ecclesiasticis & rebus spiritualibus, ut colligitur ex d. c. 1. de Constat. ibi: & nemo in actionibus & judiciis Ecclesiasticis &c. Secùs in causis & rebus secularibus, in quibus Laici Canonum statutis nequaquam subjiciuntur, arg. c. 8. dist. 10. c. 7. de Appellat. c. 7. Qui filii sint leg. nisi in terris Ecclesiæ habitent, adeoque Ecclesia subditi sint etiam quoad temporalia, ut insinuat in d. c. 7. f. f. de Appellat. Ex quo ulterius.

Deduco I. in rebus spiritualibus, & quæ tangunt conscientiam, quales sunt matrimonia, vota, juramenta, usuræ, concubinatus, præscriptiones cum mala fide, &c. explosio Jure Civili standum esse Juri Canonico in utroque foro etiam in terris Imperii. cap. 1. dist. 9. & passim dist. 10. & 96. Gail. l. 2. Obser. 141. num. 5.

Deduco II. Leges Civiles disponentes de personis & rebus Ecclesiasticis esse invalidas, quanvis favorem, vel commodum Ecclesiæ aut personatum Ecclesiasticarum respiciant, c. 1. dist. 96. d. c. 1. & c. 10. de Constat. Par norm. ibid. n. 4. Qui tamè hanc doctrinam variis modis limitat, præcipue primo: nisi lex civilis contineat merum favorem, aut sit merè privilegiativa per c. 6 l. de R. l. in 6. Talis autem esse censetur, si disponat de rebus aut personis Ecclesiasticis nihil ipsis præcipiendo, aut prohibendo; cuius exemplum extat in auth. quas actiones, C. de SS. Ecclesiis ubi contra Ecclesiam Romanam centenaria, contra alias quadragenaria tantum præscriptio admittitur. Secundo: nisi Lex civilis expressè recipiatur, & approbetur à SS. Canonibus, ut patet ex Tit. de Reb. Eccles. alienand. vel non. in quo videtur aliquo modo recepta & canonizata Lex jubemus. C. de SS. Ecclesiis. Tertiò: nisi Lex civilis disponat generaliter non exprimendo personas aut res Ecclesiasticas: tunc enim talis lex in casibus de Jure Canonico dubiis, aut non decisis observanda est

Procœmum.

4

etiam in foro Ecclesiastico circa Clericos, eorumque res per text. in c. 1. de N. O. N. modo hujusmodi lex non sit singulariter præjudicialis, qualis esset, si contineret purum incommodeum sine commodo, ut notat Panorm. l. cit. num. 13.

Deduco III. si circa rem seu materiam profanam & adiaphoram, neque continentem rationem peccati, ut circa solemnitates judiciorum, testamentorum, contractuum &c. aliud Jus Canonicum, aliud Civile statuat, quodlibet in suo foro servandum esse: Canonicum in foro Ecclesiastico, Civile in foro sacerdotali, c. 2. de Arbitr. in 6. & ibi Gloss. Panorm. ubi supra n. 19. Ita quidem ut in causis Clericorum temporalibus coram Judice Ecclesiastico tractandis, stetur Juri Canonico c. 9. de Foro compet. coram Judice vero sacerdoti institutis, ut si Clericus actor conveniat reum Laicum, tenendum sit Jus Civile: quia actor sequitur forum rei, ejusque leges. Barb. in cod. c. 9. n. 5. Unde verba illa in d. c. 9. Si Clerici contra aliquos causas habuerint, ipsas Iure Canon. decidatis: explicanda sunt, ut sit sensus: Si Clerici contra aliquos similiter Clericos &c.

9 Dubitatur III. an quoque Canones de impedimentis matrimonii, maximè dirimentibus Hæreticos obligent & constringant? Sunt, qui negent. Ego cum P. Gobat in Experiment. Theolog. tr. 9. casu I. s. 1. n. 41. & seqq. Pronior sum in sententiam affirmativam: tum quia generalis, & recepta Classicorum sententia est, hæreticos teneri legibus Ecclesiasticis, cum æquè ac Catholici subsint Ecclesiæ arg. c. 5. dist. 45. tum quia Congregatio Cardinalium in Trid. c. 1. s. 24. de Reform. Matrim. n. 10. §. Congregatio Concilii. expressè declaravit, Matrimonia nulla esse, quæ Hæretici coram suo Prædicante celebrant in locis, ubi Tridentinum est promulgatum. Atqui non appetet ratio, cur à

Canonibus impedimenta statuentibus existantur Hæretici: aut cur Pontifex non omnia eorum matrimonia cum impedimento juxta Canones dirimente contracta habeat pro invalidis, si ea nulla pronuntiat, quæ coram Prædicante in locis prædictis celebrata fuere. Ergo. Accedit Praxis Belgii, de qua testatur Lessius in Actuario lib. 2. V. Praescriptio. casu I.

§. VI.

Objectum seu materia Juris Canonici sunt 1. actiones Christianorum dirigibles & regulabiles per normas Ecclesiasticas ad rectam vitam, & beatitudinem supernaturalem, circa hujusmodi enim actiones Jus Canonicum occupatur. Nec obstat, quod sæpè etiam disponat de rebus, quæ merè exteriores sunt, & temporales, veluti de contractibus, judiciis, ultimis voluntatibus &c. quia hæc & similia omnia tractat & attingit sub dicta ratione supernaturali, & ut facilius finem suum assequatur, quemadmodum in progressu satiatebit. Vid. Suarez lib. 4. de LL. c. 1. n. 7. & 8. & c. 8. n. 4.

§. VII.

Forma Juris Canonici alia est intrinseca, 11. alia extrinseca. Intrinseca stat in regulatione seu direktione actionum Christiani hominis ad finem æternæ beatitudinis. Extrinseca consistit in dispositione & serie Titulorum, quæ in Decretalibus Gregorianis, Sexto Decretalium, Clementinis & Extravagantibus ferè eadem est, nisi quod in Decretalibus numero plures, & subjecta materiâ auctiores Tituli, quam in aliis ponantur. Decretum autem Gratiani ferruginem quandam multarum sententiarum, decretorum, & dictorum Patrum ordinatâ serie comprehendit.

§. VIII.

Finis Juris Canonici est æterna felicitas, quæ subditos intendit dignos reddere. Zoë. in proem. Decretal. n. 2. & colligitur aperte

tè ex c. 1. de Paetis. cap. 2. eod. in 6. c. 2.
de Constit. in 6. alisque congestis à Miranda
in Manual. Pralat. Regul. tom. 2. q. 26. a. 2.
concl. 3. ubi ex eo infert differentiam Juris
Canonici à Jure Civili, quod hujus finis solum
sit dirigere in bonum publicum, & honestum
non curando de salute animæ per c. 1.
dist. 4.

§. IX.

Effectus Juris Canonici primus, formalis,
& intrinsecus est obligatio ad sui observan-
tiam. Ubi

13. *Quar. I.* An Jus Canonicum in foro tam
interno, quam externo, & sub reatu peccati
observari debeat? Affirmo, nisi aut in falsa
præsumptione fundetur, aut meram poenam
contineat c. 6. dist. 50. c. 5. causa 25. q. 1.
Panorm. in d. c. 1. de Constit. num. 9. ubi ra-
tionem addit: quia ex quo lex justa est, au-
thoritate DEI est edita, & ipse DEUS videtur
edidisse per suos Ministros. c. 1. dist. 8. ac ideo
impossibile est, ut transgressio Canonis seu
legis Ecclesiastice careat culpâ, cum simul
etiam sit transgressio Legis Divinæ; quod ip-
sum expressit Apostol. ad Rom. 13. qui pot-
estati, (intellige humanæ præsertim Ecclesi-
astice) resistit, DEI ordinatione resistit. *Qui*
autem resistunt, ipsi sibi damnationem acqui-
runt. Adde, quæ infra ad Tit. de Constit. sub
num. 23. dicentur.

14. *Quar. II.* An Jus Canonicum servandum
sit in quibuscunque circumstantiis & specia-
liter, quando urget periculum vitae? Affir-
mant Joan. Andr. Hostiensis, Panormit. &
alii ex Canonistis apud Azor. p. 1. l. 1. c. 1. t.
q. 1. Moventur *Primo*: quia potius mori-
endum est, quam peccatum committendum
arg. c. 8. & 10. causa 32. q. 4. violare autem
Jus Canonicum est peccatum, ut dictum.
Secondo: quia communicatio cum excom-
municato tantum prohibetur Jure Canonico:
& tamen ad vitandum mortis periculum non

licet communicare cum excommunicato, c. 5.
de his, qua vi metusve causâ.

Sed verius est, Jus Canonicum *per se lo-*
quendo non obligare, quando ex observatio-
ne ejus imminet manifestum, vel probabile
periculum mortis, aut alterius gravis incom-
modi, puta morbi, infamiae, aut jacturæ
magnæ honorum. S. Thom. *quodlib.* 11.
a. 9. Ratio est: quia cum Jus Canonicum
ceu lex debeat esse de re possibili non solum
physicè, sed etiam moraliter, id est, dere,
quæ non sit valde difficilis etiam spectata
consuetudine patriæ. c. 2. dist. 4. non video,
qui communiter sub ejus dispositionem, &
obligationem cadere possit periculum mor-
tis, aut alterius gravis incommodi? Deinde
probatur inductione factâ à precepto de je-
junio, quod non obligat cum periculo mor-
tis aut gravis ægritudinis c. 2. de *Observe-*
re junc. à precepto de audiendo Sacro, quod
non ligat, si immineat damnum rerum tem-
poralium, vel si quis non habeat vestes statu
suo convenientes, ut docent Moralistæ: à
precepto de non communicando cum ex-
communicato: si quis enim sit in extrema ne-
cessitate, licet potest ab excommunicatis
cibum querere, eumque illis extremè indi-
gentibus vicissim suppeditare. c. 31. de Sen-
tent. excomm. Plura adducit Azor. d. q. 1.

Dixitamen: *per se loquendo*: quod si enim
periclitetur causa fidei aut Religionis, vel gra-
ve scandalum pusillorum timeatur, per acci-
dens Jus Canonicum obligat etiam sub differi-
mene vitae. Unde oportet mori potius,
quam die veneris carnes comedere, si ex
comestione eorum vel scandalum inter Catho-
licos oriretur, vel inter Hæreticos contem-
ptus Ecclesiæ & authoritatis Pontificiæ: tum
quia bonum commune & Religionis præfe-
rendum est privato atque etiam propriæ vitæ:
tum quia in ejusmodi casibus transgredi con-
stitutionem Ecclesiæ esset vel deficere in con-
fe-

fessione fidei tempore debito , vel cooperari ad aliquid intrinsecè malum.

Non obstanta fundamenta oppositæ sententiæ. Non *primum*: concedo enim, quod non liceat peccare ad evitandam mortem, aliudve grave damnum; nego autem in tali casu & imminentे periculo Jus Canonicum obligare, ac proinde peccatum esse, tunc contra illud facere: nam necessitas facit licitum, quod alias non est licitum in lege c. 4. de R. I. Non *secundum*: quia dicit. c. 5. de his, quae vi metusve causa. intelligendum est de eo, qui ex metu cum excommunicato communicat vel in crimen ipso, propter quod excommunicatus est: vel in contemptum Clavium seu disciplinæ Ecclesiasticæ: vel cum gravi scandalo aliorum præsertim pusillorum. Barb. in collect. super cit. c. 5. n. 4.

Alter effectus Juris Canonici est obligatio ad scientiam, arg. l. 9. C. de LL. & l. 12. C. de Juris & facti ignor. Ratio est, quia quod publicè propolitum est, ignorare non licet. c. 1. de Postulat. Et hinc alleganti ignorantiam onus probandi incumbit. c. f. s. alioquin, qui matrim. accusare.

§. X.

Affine Juri Canonico est Jus Civile, ita quidem, ut quod in uno desideratur, ex altero rectè petatur per text. in cap. I. de N. O. N. ubi Lucius III. sic loquitur: *Sicut leges non dignantur Sacros Canones imitari, ita & sacrorum statuta Canonum Principum constitutionibus adjuvantur.* Ex quo nata est hæc apud Canonistas Regula, quod ubi Jus Canonicum in re aliqua profana deficit, ibi recurrentum sit ad Jus Civile, & econtra, supplendi, vel interpretandi alterius causā. Quæ tamen Regula ita limitanda, ut suscipiat, ubi Jus Civile favorable est: at si damnosum esset personis vel rebus Ecclesiasticis, etiam in dubio tanquam Ecclesiæ libertati adversans SS. Canones non probant. per c. 10. de Constit. c. I. de Consuetud. c. I. de Jurejurando in C.

Atque his de Jure Canonico præliminariter recensitis & perspectis annuente D E O, ad explicationem Decretalium descendo.

LI.